

mindste imod at gaa til at give samtlige Marinens faste Arbejdere et betydeligt Lønningstillæg. Jeg er klar over, at det vilde medføre en Merudgift, men saa kunde man jo i sin Tid forhandle om, hvorledes denne Udgift skulde vindes ind paa andre Maader. Det, som jeg har fremhævet, og som den ærede Forsvarsminister ikke svarede paa, det var, at vi i Øjeblikket staa lige overfor en Omorganisation. Det er min Overbevisning, at enhver, der kender til Marinens Sager, vil give mig Ret i, at mange af de Korps, som der her foreslaas Lønningsforbedring til, ville blive omdannede, maaske selve Søofficerskorpset vil blive omdannet, at der vil blive oprettet ny Klasser. Jeg nævnedes, at Underofficererne maaske vilde kunne avancere til Dækofficerer osv. Naar man staa lige overfor en saadan Omdannelse, synes jeg, det er urimeligt at komme med en saadan Lønningsforbedring, thi den vil efter min Mening i en væsentlig Grad virke som en Hindring for at faa en god Omdannelse.

Slengerik: Den højtærede Forsvarsminister tog aldeles fejl, naar han troede, at jeg var oprørt, fordi han ikke i sine Bemærkninger til Lovforslaget havde omtalt Søofficerernes Sotillæg. Nej, det var jeg ikke, jeg ser helt anderledes ud, naar jeg er oprørt. Men jeg fandt, naar der var Tale om Lønningsforhøjelse til Søofficererne, at det var af stor Interesse at faa at vide, hvor stor deres Aarsindtægt er i Forvejen. Her faar man kun at vide noget om Halvdelen eller de to Trediedele, men det forekommer mig, at der kunde have været oplyst, hvor stor hele deres aarlige Indtægt var. Jeg fandt det mærkeligt, at det var et Tilfælde, der kunde ligne en Tanke, og fandt, at det var værd at paatale dette, og det var rigtigt at oplyse det høje Ting om Forholdet.

Den højtærede Minister fandt det underligt, at jeg havde talt om den højeste Aarsindtægt, man kunde naa efter dette Sotillæg og Messetillæg. Men jeg sagde udtrykkelig, at jeg vilde beregne det højeste Tillæg. Jeg indrømmer selvfølgelig, at derved blive Forholdene noget skarpere, men ved en Lejlighed som denne har jeg et Ærinde med det, jeg siger, og jeg ønsker ikke at fremsætte mine Udtalelser paa anden Maade, end at de nogenlunde kunne forstaaes af dette Tings Medlemmer.

Den højtærede Minister mente, at jeg gjorde, hvad jeg kunde, for at Forholdene skulde vise sig særlig grelle derved, at jeg tog Sekondløjtnanterne med. Nej, jeg tog

dem med, fordi Lønningsforslaget her drejer sig ogsaa om Sekondløjtnanternes Lønning. Jeg omtalte Premierløjtnanterne i yngste, næstældste og ældste Aarsklasse, og jeg omtalte Sekondløjtnanterne, dels dem, som bleve hjemsendte efter et Aars Tjeneste, og dem, der bleve tilbage til videre Tjeneste. Hvorfor skulde jeg lade de yngste Sekondløjtnanter blive ude af Betragtning? Aldeles ikke, de ere da ogsaa Mennesker og skulde ogsaa leve. Da jeg var inde paa Omtalen af de yngste Sekondløjtnanter, nævnte jeg ogsaa Orlovspengene. Det mente den ærede Minister, jeg ikke skulde have nævnt, og at Forholdet i Marinen ikke er det, at man hjemsender Sekondløjtnanterne. Men det raader den højtærede Minister jo aldeles ikke for; hvis en Løjtnant har gjort et Aars god Tjeneste og forlanger at blive hjemsendt, maa Ministeren virkelig hjemsende ham, og han maa da have de Orlovspenge, som han har Krav paa, nemlig 600 Kr., der er ikke noget ved den Ting at gøre. Jeg forstaaer ikke den Tale fra Ministerens Side, at i Marinen beholder man Sekondløjtnanterne, thi ville de hjemsendes, maa Ministeren hjemsende dem.

Til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) skal jeg kun gøre den Bemærkning, at det virkelig er overflødig for ham at staa op og motivere sin Afstemning, hvad disse to Lovforslag angaar. Det er noget, vi alle vide, at de Herrer have lovet deres Ministre med Haand og Mund at stemme for disse to Lovforslag. Det var den Betingelse . . . (Afbrydelse.) . . . Ja, nu staaer der et Medlem bagved mig (Ingvard Jensen), der siger nej, og saa sidder der et andet Medlem (Jens Busk) foran mig, og han siger jo. Det lader til, at de ærede Medlemmer af Partiet ere uenige. Jeg ved af Erfaring, at man kun kunde faa Lov til at blive i Partiet mod, at man erklærede at ville stemme for dette Lovforslag, saa kan det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) sige, hvad han har Lyst til. Forholdet er dette, at det er aldeles unødvendigt for dem at motivere deres Afstemning. Det, der ligger for, er Afgørelsen af det ved Afstemningen den 12. Januar opstaaede Forhold, det er det, de Herrer staa overfor, og nu gælder det om, at de følge den Parole, som blev givet dem ved den Lejlighed, følge den, naar Sagen kom til at foreligge her i Salen. (Afbrydelse af *Jens Busk*.) Ja, jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) er rede til at holde, hvad han har lovet. Det ærede Medlem for Born-